Brudny jak NIEBOSKIE STWORZENIE!

Powiedzenie to – dzisiaj potoczne – zawdzięczamy Franciszkowi Zabłockiemu, naszemu znakomitemu XVIII-wiecznemu komediopisarzowi. Przymiotnik NIEBOSKI pochodzi od XVI-wiecznego rzeczownika NIEBÓG, używanego wówczas w znaczeniu ‘każde bożyszcze, które jeno udaje, że jest Bogiem’, czyli ‘wszelkie bóstwo niechrześcijańskie’ lub – jak bardziej tolerancyjnie i z wykorzystaniem różnicy ortograficznej moglibyśmy dzisiaj zdefiniować – ‘każdy bóg, który nie jest Bogiem’. NIEBOSKIE STWORZENIE w tamtych czasach było to zatem diablę wcielone, szatan w czystej (a raczej brudnej) postaci, zło i fałsz tego świata ucieleśnione i uosobione. Nic dziwnego zatem, że wyrażenie porównawcze JAK NIEBOSKIE STWORZENIE używane jest do określania najbardziej niepodobających się nam cech ludzkiego wyglądu.